

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/718/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614205365
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614205365.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: Z. S., bytom I. H. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 2273,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/245/2014-46 zo dňa 24. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo výške 16,69 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa návrh v celom rozsahu zamietol, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 159,52 Eur. V odôvodnení rozhodnutia o trovách konania uviedol, že rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli. Zároveň vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to za 1) prevzatie a prípravu, a 2) návrh podľa § 10 ods. 1, § 13a a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o spotrebiteľských úveroch á 71,37 Eur x 2=142,74 Eur vychádzajúc zo sumy 2232,31 Eur, t.j. 2273,55 Eur mínus 41,34 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhl., ktorú odporca zaplatil po podaní návrhu, 2x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. za rok 2015 á 8,39 Eur 16,78 Eur spolu 159,52 Eur. Taktiež navrhovateľ vzal návrh späť pred začatím konania vo veci samej v sume 249,22 Eur za úhrady, ktoré odporca evidentne zaplatil pred samotným podaním návrhu a ktoré neboli zohľadnené vo výpise z účtu predloženom navrhovateľom, teda navrhovateľ zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, preto je povinný zaplatiť jeho trovy. Poukázal na to, že sumu 41,34 Eur odporca síce zaplatil dňa 11.03.2015 po podaní návrhu, avšak odporca zaplatil viac (3321,41 Eur) ako bola výška bezdôvodného obohatenia v sume 3213,13 Eur a teda táto úhrada nemá vplyv na výsledok konania.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktoré odôvodnil poukázaním na ust. § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. V prvom rade konštatoval, že trovy právneho zastúpenia priznané vedľajšiemu účastníkovi neboli účelne vynaložené na bránenie práva. Z napadnutého rozsudku mu nevyplývalo na základe čoho súd rozhodol o náhrade trov právneho

zastúpenia, ktoré skutkové a právne okolnosti sú dôvodom priznania ich náhrady. Poukázal na to, že združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva. Z uvedeného dôvodu bol toho názoru, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať samo z vlastných zdrojov. Odôvodnené zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. Bol toho názoru, že združeniam, ktoré majú ako predmet činnosti ochranu spotrebiteľa, zákon priznáva (§ 25 zákona č. 250/2007 Z. z.) osobitné práva a povinnosti a teda subjektom, u ktorých sa vzhľadom na ich zameranie predpokladá odborné a personálne vybavenie na vykonávanie ich činnosti. Na základe uvedeného zastupovanie prostredníctvom právneho zástupcu považoval za neopodstatnené. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo /5/2013 týkajúceho sa účelnosti náhrady trov konania právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka ako aj na ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že odporca bol v konaní plne úspešný, a to aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom v konaní, ktoré mali za následok späťvzatie návrhu. Uviedol, že vo vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní akcentujúc, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 21.04.2010 (ďalej len Zmluva) neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalej pripomenul, že vzniesol námietku premlčania a poukázal na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom považoval za účelný úkon. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne a odmietal vyjadrenia navrhovateľa, že uplatnený nárok na trovy konania je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti a zneužívania ust. § 93 O.s.p. Neúspech v konaní treba podľa jeho názoru považovať za súčasť rizika, s ktorým navrhovateľ pri súdnom uplatnení napr. premlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať, a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Pripomenul, že navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo považoval za rozporné s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na viaceré rozhodnutia súdov. Zastával názor, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané, vzhľadom k čomu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a zároveň zaviazat navrhovateľa povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania celkom v sume 54,04 Eur, a to za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti, ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 06.02.2014 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia istiny vo výške 2.273,55 Eur spolu s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.09.2014 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporcu, pričom zároveň požiadal o doručenie návrhu na začatie konania. Ten následne dňa 29.01.2015 podal vo veci vyjadrenie, v ktorom poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy, z ktorej navrhovateľ uplatňuje svoje právo na zaplatenie, vzniesol námietku premlčania, poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve a absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V nadväznosti na to prvostupňový súd nariadil pojednávanie, na ktorom v časti pre späťvzatie návrhu navrhovateľom konanie zastavil a vo zvyšku návrh zamietol.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolačí súd uvádza, že náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. V tomto prípade súd prvého stupňa aplikoval tak zásadu zavinenia, ktorá predstavuje sankčnú náhradu trov konania, ktoré by za iných okolností inak nevznikli, ako aj zásadu úspechu, ktorá sa uplatní v prípade priznania trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníka, ktorý mal vo veci plný úspech. V tejto veci súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p. (zásada zavinenia) v časti 249,22 Eur, v ktorej navrhovateľ vzal návrh späť. Navrhovateľ tak síce urobil pre správanie odporcu, ktorý časť dlžnej sumy zaplatil, je však nutno konštatovať, že tak urobil ešte pred podaním samotného návrhu na súd. Hypotéza ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorej ak sa pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca, pre nedôvodnosť návrhu naplnená nebola. V prípade sumy 41,34 Eur, ktorú odporca zaplatil po podaní návrhu, tá nemala na určenie náhrady trov konania vplyv nakoľko odporca v danom prípade na úver zaplatil viac ako mal. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a preto mal odporca v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. plný úspech, pričom rovnakú mieru procesného úspechu v preskúmvanej veci s odporcom dosiahol aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jeho strane. Účelné trovy vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolačí súd v tak danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 29.01.2015, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky Zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň vzniesol námietku premičania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý priviesť pre odporcu priaznivé rozhodnutie vo veci. Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, v ktorom odporca aj v nadväznosti na intervenciu vedľajšieho účastníka dosiahol procesný úspech v plnom rozsahu.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol v občianskom súdnom konaní právne zastúpený a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporcom, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdený.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,69 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 16.06.2015 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, teda rozhodujúca je suma, ktorú navrhovateľ vymedzil ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia priznané vedľajšiemu účastníkovi súdom prvého stupňa v celkovej výške 159,52 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.